

Coord. Traian TANDIN

Ștefan-Eugen PRUNĂ
Cosmin-Horațiu JIEANU

Cristian-Eduard ȘTEFAN
Marius-Cezar PANTEA

Pe urmele ucigașelor

Coord. Traian TANDIN

Ștefan-Eugen PRUNĂ
Cosmin-Horațiu JIEANU

Cristian-Eduard ȘTEFAN
Marius-Cezar PANTEA

Pe urmele ucigașelor

Universul Juridic
București
-2014-

Editat de **S.C. Universul Juridic S.R.L.**

Copyright © 2014, **S.C. Universul Juridic S.R.L.**

Toate drepturile asupra prezentei ediții aparțin

S.C. Universul Juridic S.R.L.

Nicio parte din acest volum nu poate fi copiată fără acordul scris al

S.C. Universul Juridic S.R.L.

**NICIUN EXEMPLAR DIN PREZENTUL TIRAJ NU VA FI
COMERCIALIZAT DECÂT ÎNSOTIT DE SEMNĂTURA ȘI
ȘTAMPILA EDITORULUI, APLICATE PE INTERIORUL
ULTIMEI COPERTE.**

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

Pe urmele ucigașelor / Traian Tandin, Ștefan-Eugen Prună, Cristian-Eduard Ștefan, ... - București : Universul Juridic, 2014

Bibliogr.

ISBN 978-606-673-500-1

I. Tandin, Traian

II. Prună, Ștefan-Eugen

III. Ștefan, Cristian-Eduard

343.9

REDACȚIE: tel./fax: **021.314.93.13**

tel.: **0732.320.666**

e-mail: **redactie@universuljuridic.ro**

DEPARTAMENTUL tel.: **021.314.93.15**

DISTRIBUȚIE: fax: **021.314.93.16**

e-mail: **distributie@universuljuridic.ro**

www.universuljuridic.ro

Introducere

Se spune și este adevărat că o femeie liniștită ascunde o alta, plină de ambiții, de pasiuni sau de provocări. Și nu dintre cele mai neînsemnate, ci, pur și simplu, dintre cele care o pot pune în afara legii.

Când Agripina, a patra soție a împăratului Claudiu, și-a ucis soțul pentru a oferi tronul fiului său, Nero, omucidul feminin era abia la începuturile sale. De atunci, în lumea antică, medievală și burgheză s-au întâmplat multe asemenea fapte, istoria reținându-le, cum era și firesc, pe cele celebre.

În lumea noastră modernă, îndeobște în ultimele decenii, acest fenomen este tot mai îngrijorător, un lucru fiind cert: delincvența feminină crește an de an cu 10-15%.

O statistică dată publicității de Organizația Mondială a Sănătății (OMS), privind criminalitatea feminină la nivel mondial, ar putea produce chiar un șoc. Această crește în toate țările, femeile din SUA fiind însă cele mai mari criminale ale lumii: peste 44% dintre omorurile săvârșite în Statele Unite sunt opera lor! Americancele au omorât, numai într-un an (1996), 89.410 de persoane. Peste 50.000 de crime au fost comise cu arme de foc, circa 10.000 cu automobilul, iar restul împărțindu-se între arme albe, ștrangulări și otrăviri.

Dacă n-ar exista organizațiile mafioate, care au, cu precădere, membri de sex masculin, atunci femeile ar fi înaintea bărbaților la numărul de crime comise!

De ce această răsturnare de „scor”? Cauzele sunt multiple, le veți detecta singuri, stimați cititori, după lecturarea acestei cărți, fără a fi nevoie de explicațiile științifice ale psihologilor specializați în psihanaliza crimei, care, în meseria lor, folosesc termeni complicați pentru înțelegerea omului de rând. În cazul acestuia din urmă, puterea exemplului este la îndemâna lui!

Pentru a nu face totuși abstracție de opinia specialiștilor în materie, o să-l cităm pe psihologul suedez Oskar Wije-Anderson, de la Universitatea din Upsala. Acesta, dezvăluind, în urma studiilor efectuate, că în ultimul deceniu al secolului al XX-lea rata infracționalității feminine pe plan mondial a crescut cu 63% față de deceniul anterior (1980–1990), explică, pe înțelesul tuturor, cauza principală a acestei recrudescențe: „Totul pornește de la educația pe care o primesc de mici. Din punct de vedere intelectual, nu există diferențe între bărbați și femei, dar cele fizice sunt destul de mari.

Cinematografia, în elanul său nestăvilit, le prezintă de multe ori pe femei cu o condiție fizică cel puțin egală cu a bărbatului, dar posedând o abilitate în luptă de cele mai multe ori superioară partenerilor. De fapt, aceste aspecte, comerciale în fond, au menirea de a influența negativ comportamentul specific feminin. Din păcate, datorită prea marii încrederi pe care o au în ele, multe femei devin infractoare sau, lucru cu mult mai trist, cad victimele propriilor acțiuni”.

La această cauză, am mai adăuga disfuncțiile personalității, labilitățile psihice, psihopatiile, alcoolismul, consumul de droguri, perioada menstruală, tendințele egocentrice, carențele sexuale, violențele familiale, lăcomia, dromomania, cleptomania, „aura” justițiară, gelozia, incultura și toate celelalte rele care pândesc și pun

În pericol ființa umană în complexitatea ei. Și care, scăpate de sub control, exacerbate, nu pot fi prevenite niciodată...

România se confruntă și ea cu acest fenomen mai grav ca tranziția. Plătim cu vârf și îndesat prețul emancipării, al modernizării accelerate. Exemplele negative ne umplu cotidianul cu fapte care mai de care mai abominabile care ne îngrozesc și ne pun serios pe gânduri.

Lipsa banilor, sărăcia, șomajul, mizeria, bătăile repetate primite la domiciliul conjugal le determină pe unele dintre femei să se răzbune în modul cel mai crunt posibil: să-l ucidă cu sânge rece pe cel socotit vinovat.

Tinere, bătrâne, mame, bunici sau domnișoare au pus mâna pe cuțit, topor sau ce au avut la îndemână, în cele mai neașteptate momente pentru victime.

În multe cazuri, crimele comise de femei i-au surprins și pe polițiști prin faptul că ele au fost ingenios premeditate.

Uciagașele își recunosc de cele mai multe ori faptele și nu regretă că au curmat o viață. În final, ele ajung în celulele penitenciarelor unde execută pedepse de 10-25 ani închisoare sau chiar închisoare pe viață.

În ultima vreme, numărul femeilor condamnate pentru omor a crescut îngrijorător. Femeile uciagașe nu se gândesc că riscă o viață în singurătate, respinse de societate și poate chiar de proprii copii.

Unele dintre ele ajung să se bucure că au scăpat de cel care le provoca neazuri, ucigându-l. „Decât să fi murit eu, mai bine să-l plângă alții pe el”, au spus de regulă acestea. Altele au alunecat prea mult ca să mai regrete ceva.

Noul statut de „uciagașe” nu le sperie pe femei, mai mult, le oferă putere și un soi de superioritate față de celelalte reprezentante ale sexului frumos, aflate ori nu în pușcărie.

Nu orice femeie reușește să comită o crimă. Și în lumea lor, a infractoarelor de tot felul, uciagașele au mândria lor... Se întâmplă la fel în lumea bărbaților aflați și ei în închisoare, pentru tot felul de infracțiuni și mai ales omoruri.

Cazul Roxana

În rechizitoriul Parchetului General din 15 februarie 1995 s-a dispus trimiterea în judecată a Roxanei C., de 35 de ani, medic pediatru din Ploiești, pentru asasinarea la 16 iunie 1994 a Iulianei, soția amantului său, Bogdan Ț. Inițial Roxana a fost arestată pentru infracțiunea de omor calificat. După ce procurorii din Ploiești au tergiversat finalizarea cercetărilor, cauza a fost preluată de Parchetul General. În urma investigațiilor întreprinse, infracțiunea de omor calificat a fost schimbată cu infracțiunea de omor. Rezultatul expertizei a demonstrat că Roxana nu a prezentat tulburări care să-i fi afectat capacitatea psihică de apreciere critică a conținutului și consecințelor faptelor sale și a avut discernământul păstrat în raport cu fapta comisă. În rechizitoriul întocmit de Parchetul General, Bogdan a fost scos de sub urmărire penală, după ce a stat arestat aproape 5 luni.

Scurt istoric

Cuplurile Doru și Roxana C. și Bogdan și Iuliana Ț. erau prieteni de familie încă din anul 1986. În luna mai 1993, între Roxana și Bogdan se înfiripă o legătură amoroasă. Unele bănuieli în legătură cu relațiile intime ale celor doi au ajuns la cunoștința soților lor. În discuțiile pe care le-au avut soții, ambii au negat că ar întreține o asemenea relație, dar au recunoscut o afecțiune sentimentală reciprocă. În urma acestei situații ambii au avut raporturi tensionate cu soții lor, dar nu au divorțat și în cerul de prieteni s-au manifestat ca având o viață de familie normală. În prezența prietenilor, relațiile dintre Roxana și Iuliana erau aparent bune, însă atunci când nu se aflau alte persoane de față, aceasta o ironiza și o apostrofa pe Roxana avertizând-o în același timp să nu contribuie la destrămarea familiei sale. Fiind stăpânită de un sentiment de culpabilitate, Roxana nu a ripostat, însă, sub aparența menținerii raporturilor dintre cele două familii, a continuat să se întâlnească pe ascuns cu Bogdan și să întrețină cu acesta relații intime, la sediul societății sale de proiectare din str. Zimbrului, apoi într-un imobil din apropierea cinematografului „Modern” și, în fine, într-un apartament din zona Malu Roșu.

În lunile februarie și aprilie 1994, fiica victimei Iuliana – minora Monica în vârstă de 4 ani a fost spitalizată cu diagnosticul „miocardită acută”. Ca urmare a acestei situații și suspectându-se de transmiterea unei boli ereditare fiicei sale, Iuliana i-a solicitat Roxanei să-i faciliteze, prin relațiile ei ca medic, efectuarea unor analize serologice. Aceasta a fost de acord să o ajute și în dimineața zilei de 16 iunie 1994 i-a telefonat rugând-o să treacă pe la ea pe acasă și împreună să meargă la laborator.

Desfășurarea crimei

În ziua de 16 iunie, în jurul orei 9.15, Iuliana a venit la locuința Roxanei din Ploiești, str. Cuza Vodă, județul Prahova. Aici, sub pretextul unei probe de

sânge, Roxana i-a injectat Iulianei conținutul unui flacon de thiopental – medicament cu efect anestezic. Imediat după administrarea medicamentului, Iuliana a devenit inconștientă. Roxana a târât-o în camera de baie, a dezbrăcat-o și cu un cuțit de vânatoare, având lama lungă de 14,5 cm, lățimea de 3 cm., un singur tăiș și vârf ascuțit, i-a secționat artera carotidă și vena jugulară la nivelul zonei latero-cervicale dreapta, provocându-i moartea. După uciderea prietenei sale, Roxana a secționat cadavrul acesteia, segmentele dispersate le-a împachetat în mai multe colete și în zilele de 16 și 17 iunie le-a abandonat în diverse locuri din orașul Ploiești, cu excepția unui singur colet conținând organe – ficatul, plămânii și inima – pe care l-a uitat în congelatorul frigiderului din locuința sa.

Descoperirea coletelor macabre

La 16 iunie 1994, în jurul orei 12.00 la Dispeceratul Poliției Municipiului Ploiești a primit o sesizare despre faptul că în stația CFR – Ploiești-Sud, într-un pasaj de trecere pe sub liniile de cale ferată au fost găsite gambele unei persoane de sex feminin.

În seara aceleiași zile, la ora 21.15 Bogdan a sesizat organele de poliție despre dispariția soției sale, precum semnalmentele acesteia, vestimentația și că, dimineața, când a plecat de acasă i-a spus că urma să se întâlnească cu prietena ei Roxana. Pe baza coroborării datelor rezultate din cele două sesizări, cercetările au fost orientate spre persoana medicului Roxana și aceasta, la primul interogatoriu – în ziua de 18 iunie 1994 – a recunoscut săvârșirea faptelor iar ulterior a condus în teren și a indicat locurile în care a abandonat segmente ale cadavrului victimei. Din diversele locuri unde au fost transportate și abandonate, fragmentele de cadavru (cu excepția coapselor) au fost găsite și ridicate.

Constatările medicilor legiști

Constatarea medico-legală efectuată de laboratorul județean de Medicină Legală, Prahova – după reconstituirea în parte și identificarea cadavrului, a concluzionat că moartea Iulianei a fost violentă și s-a datorat anemiei acute consecutivă unei plăgi tăiate submandibulară dreapta cu secționarea arterei carotide și venei jugulare drepte 1/3 superioară a gâtului, cu hemoragie externă secundară. Leziunile traumatice constatate au putut fi produse prin tăierea cu un corp tăietor înțepător, posibil cuțitul, presupus corp delict, în timp ce victima se afla în decubit dorsal. Investigațiile de laborator (serologice, toxicologice și histopatologice) au evidențiat apartenența de grup sanguin a victimei, grupa A, un rezultat toxicologic negativ pentru substanța medicamentoasă thiopental, (stricnină), precum și a altor toxici cercetați (cianură, mercur, arsen, pesticide) rezultat care, având în vedere starea cadavrului și modul rapid de difuziune și eliminare a thiopentalului, exclude posibilitatea ca victimei să i se fi injectat o fiolă de thiopental.

Raportul unei noi expertize medico-legale din 19 iunie 1995, efectuat la nivelul Institutului de Medicină Legală București, a concluzionat următoarele:

- leziunile din regiunea submandibulară dreaptă, cu secțiuni vasculare (artera carotidă, vena jugulară) au prezentat caracter vital, acestea constituind cauza morții victimei Iuliana;

- celelalte leziuni în scopul depesării cadavrului, au fost produse după moartea victimei;

- leziunile din regiunea submandibulară dreaptă au fost produse cu un obiect tăietor cu lama bine ascuțită. Elementele de ordin medico-legal nu permit precizarea poziției agresor-victimă. Cu un cuțit, corpul delict (având lama lungă de 14,5 cm, lățimea maximă de 3 cm, un singur tăiș și vârf ascuțit), se puteau produce atât leziunile de la nivelul gâtului care au determinat moartea, cât și cele produse pentru depesajul cadavrului, ținând seama că nu s-au constatat leziuni osoase, ci numai dezarticulări.

Acțiunea și formarea dinamică a thiopentalului au fost detaliate în adresa I.M.L. București din 29 noiembrie 1994, cu mențiunea că în literatura de specialitate nu se citează accidente grave în doze terapeutice și în cazul unei injectări lente. În mod cu totul excepțional, se pot produce manifestări alergice, care însă nu sunt de natură a determina decesul.

Probațiunea cauzei – inculparea Roxanei

Cercetarea la fața locului efectuată la domiciliul inculpatei Roxana din Ploiești și la cabinetul medical particular al acesteia, a condus la descoperirea:

- în congelatorul frigiderului a unui colet cu organe: ficat, plămâni și cord, de proveniență umană;

- pe pardoseala camerei de baie a unui fragment osos și urme de sânge de proveniență umană;

- în șifonierul din dormitor, mai multe pungi din material plastic, mănuși de damă de culoare neagră, una pereche pantaloni blue-jeans și un tricou din bumbac cu dungi orizontale albe și bleumarin aparținând Roxanei și prezentând urme de sânge uman, precum și cuțitul de vânătoare cu caracteristicile descrise anterior, toate prezentând urme de sânge aparținând grupei AII, grupă de apartenență a victimei Iuliana, cu mențiunea că inculpata Roxana are grupa sanguină AB IV.

Din probatoriile administrate, respectiv cercetarea la fața locului, constatăările medico-legale, expertizele criminalistice și declarațiile unora dintre martorii audiați în cauză se poate concluziona că victima a fost ucisă, că omorul s-a produs la domiciliul familiei C., iar depesajul cadavrului a fost făcut de către Roxana pentru a-l îndepărta din locuința ei cu forțe proprii și nu ajutată de o altă persoană.

Fiind interogată cu privire la mobilul și împrejurările în care a săvârșit faptele, Roxana a declarat, în mod constant, că până în momentul în care i-a injectat victimei thiopentalul, nu luase rezoluția suprimării vieții acesteia. Când i-a administrat anestezicul, nu a vrut să o ucidă, ci numai să o determine să tacă, întrucât victima o acuza că în dimineața respectivă, ea nu ar fi avut intenția să o conducă la laborator, ca să i se recolteze probe de sânge, ci numai să o îndepărteze de soțul ei Bogdan, pentru a rămâne numai cu el. A susținut că după ce i-a injectat anestezicul, Iuliana a devenit inconștientă și a început să

prezintă manifestări convulsive; și-a dat seama că nu mai poate să o reanimeze și atunci a luat cuțitul de vânatoare și i-a secționat vasele de sânge din zona cervicală, intenția fiind de a scăpa de imaginea victimei și de corpul acesteia care nu vroia să fie găsit la ea în casă, iar cadavrul l-a depeșat pentru a face colete mai ușoare și mai puțin voluminoase, pe care să le poată scoată singură afară și să le arunce.

Este de menționat că susținerile Roxanei pe parcursul cercetărilor, au avut o evoluție graduală, parcurgând patru etape:

- de la data primului interogatoriu – 18 iunie 1994 – și până la data de 12 august 1994, Roxana a arătat debutul relațiilor sale cu victima și împrejurările în care a ucis-o.

- începând cu 12 august 1994 a susținut că uciderea victimei i-ar fi fost sugerată de soțul acesteia, Bogdan, fără să facă alte precizări privind implicarea lui în săvârșirea faptelor.

- de la data de 22 august 1994, a susținut că în noaptea de 16/17 iunie 1994 după ce ea ucisese victima și mai avea în casă colete cu segmente din corpul acesteia, a fost vizitată de Bogdan și la rugămintea ei, acesta a coborât din apartament în pivniță două dintre coletele pe care a doua zi ea le-a aruncat în oraș. În sprijinul dovedirii veridicității susținerilor sale, Roxana a invocat faptul că în seara respectivă Bogdan și-a uitat o batistă în locuința sa, precum și faptul că în aceeași seară i-ar fi dat acestuia un inel din argint pe care l-a scos de la mâna victimei după ce a ucis-o și că acel inel s-a găsit ulterior la domiciliul lui Bogdan.

- după 14 decembrie 1994, când cauza a fost preluată de Parchetul General și Roxana a declarat că discuțiile pe care le-a avut cu Bogdan și în cadrul cărora el s-a exprimat că, decât să se sinucidă ea mai bine să moară soția, victima Iuliana – nu au fost de natură să o determine să ia hotărârea suprimării vieții acesteia.

Roxana a admis că Bogdan și-ar fi putut uita batista respectivă cu altă ocazie în locuința ei și nu neapărat vizitând-o în noaptea de 16/17 iunie 1994, iar atunci când i s-a solicitat să arate cu ce poate să argumenteze faptul că victima a avut pe deget inelul respectiv în momentul în care ea a ucis-o, a răspuns că susținerea ei este reală, dar că nu o poate dovedi.

- în cauză, la 18 iunie 1994, Roxana a fost inculpată și arestată preventiv pentru săvârșirea infracțiunii de omor calificat și pedepsită de art. 174 Cod penal raportat la art. 174 lit. A și D Cod penal și la 10 august 1994, soțul victimei, Bogdan a fost inculpat și arestat preventiv pentru instigare la infracțiunea de omor calificat prevăzut de art. 25 Cod penal raportat la art. 174 Cod penal, raportat la articolul 175 lit. A și D Cod penal.

La inculparea și arestarea preventivă a Roxanei și a lui Bogdan au fost avute în vedere: relațiile anterioare săvârșirii omorului, locul în care a fost ucisă victima, folosirea medicamentului thiopental, cu efecte anestezice precum și susținerile Roxanei precum că Bogdan „i-ar fi sugerat” să ucidă victima și că acesta, solicitat de ea, ar fi vizitat-o acasă în noaptea de 16/17 iunie 1994 și ar fi ajutat-o la depozitarea în pivniță a două colete cu segmente ale cadavrului victimei, pe care a doua zi ea le-a transportat și le-a aruncat apoi pe raza municipiului Ploiești.

Problele pentru care a fost inculpat Bogdan

În ziua de 30 august 1994, la locuința inculpatei a fost descoperită o batistă bărbătească despre care soțul inculpatei – martorul Doru Cristian C. – a declarat că nu îi aparține, iar Roxana a descris-o ca fiind cea pe care a uitat-o Bogdan în locuința sa, cu ocazia vizitei pe care i-a făcut-o, în noaptea de 16/17 iunie 1994.

În ziua de 25 august 1994, la locuința părinților lui Bogdan au fost descoperite și ridicate 5 inele din metal alb, printre acestea aflându-se și cel despre care inculpata a declarat că l-a scos de pe mâna victimei după ce a ucis-o și în noaptea de 16/17 iunie l-a restituit lui Bogdan.

Eliberarea lui Bogdan

În contextul relațiilor de prietenie ale familiilor C. și Ț., vizitelor reciproce pe care și le-au făcut la domiciliu, posibilității inculpatei de a cunoaște și a descrie inelele din argint ale victimei primite cadou cu ocazia unor aniversări, la cumpărarea cărora a contribuit și Roxana, invocarea de către aceasta a prezenței în locuința sa a unei batiste a lui Bogdan, precum și descrierea inelului victimei pe care pretinde că i l-a scos de pe deget în ziua în care a ucis-o și i l-a remis soțului, nu sunt de natură să demonstreze că, în noaptea de 16/17 iunie 1994, Bogdan a vizitat-o pe Roxana acasă. Aceasta cu atât mai mult, cu cât s-a constatat că verigheta și o pereche de cercei din aur, un lăntșor de argint și ceasul pe care victima le-a avut asupra sa, în ziua în care a fost ucisă Roxana nu le-a reținut, ci le-a aruncat – separat sau împreună cu segmente din cadavrul victimei. Bogdan a declarat în mod constant că nu a instigat-o pe Roxana ca să-iucidă soția și nici nu s-a deplasat la locuința inculpatei în noaptea de 16/17 iunie 1994, ci până la ora 1.00 a stat acasă lângă telefon, la dispoziția lucrătorilor de poliție care efectuau primele cercetări iar după ora 1.00 până în jurul orei 2.30 s-a aflat la Sediul Poliției Județene Prahova, fapt confirmat de doi ofițeri de poliție.

În raport de această situație de fapt și de declarațiile Roxanei din care rezultă că discuțiile pe care le-a avut cu Bogdan nu au fost de natură să o determine să ia hotărârea suprimării vieții victimei, prin ordonanța nr. 194/P/1994 din 22 decembrie 1994, s-a dispus revocarea măsurii de arestare preventivă a lui Bogdan.

Roxana a fost condamnată la 20 de ani de închisoare.

Leana „spintecătoarea”

Dacă britanicii l-au avut pe Jack Spintecătorul și-i pot „admira” astăzi chipul în faimoasa galerie a figurilor de ceară a lui Madam Trusard, noi nu ne-am putut bucura până acum de acest privilegiu. Iată, începând de-acum avem și noi, dacă nu un Jack, oricum un spintecător calificat, mai bine-zis o spintecătoare. Se numește Elena P., de 37 ani și locuia în Constanța, str. Karatzali. Acum „locuiește” în altă parte, pentru o perioadă mai lungă de timp.